

یادگیری روی پاشنه تغییر

سلام بر آقای حشمتی عزیز

امیدوارم بهروز و شادکام باشید و دستی هم برای ما به دعا بردارید در ماه قمری محبوبی که در راه است. برایت می‌نویسم تا سپاس بگویم. امروز شماره ۸ رشد معلم را خواندم. بیش از مطالب دیگر مطلب شما در صفحه اول با عنوان «تغییر صبر می‌خواهد!» بسیار خواندنی و جذاب است. اشاره به گره‌ها و مسائلی فرموده‌اید که اجماع حداقلی پیرامون آن فراهم است و به اندیشه نیاز دارد. اندیشه!

دعوت همگانی برای اندیشیدن و نوشتن درباره مسائل بیان شده هم سازنده است. دست مریزاد این صفحه را کارشناسان محترم دفتر تألیف ان‌شالله به دقت خوانده‌اند و به دعوت شما لبیک خواهند گفت تا از این راه گفتمانی پیرامون مهم‌ترین مسائلی که بهتر است به آن توجه شود شکل گیرد.

دست شما را به یاری و حرمت برادری می‌فشارم و به تیزی بی‌نی و شهامت شما افتخار می‌کنم. به ویژه آنجا که نوشته‌اید «تغییر نکنیم، حذف خواهیم شد» جان کلام اینجاست اینجا آنجا و همه‌جا!

سپاس برادر

در تعریف متعددی که از طرف صاحب‌نظران برای یادگیری ارائه شده، همه به این نتیجه می‌رسند که «یادگیری منتهی به تغییر خواهد شد». شاید بتوان گفت: «یادگیری اساس رفتار انسان و یادگیرندگی مهم‌ترین صفت برای انسان است». تعریف دیگری هم می‌گوید: «یادگیری کسب بینش‌های جدید یا تغییر در بینش‌های گذشته است.»

به هر حال باید دقت کنیم که یادگیری دفعی نیست بلکه امری فرایندی است. در فرایند یادگیری پویایی، هدفمندی و حرکت مؤلفه‌های اصلی هستند. این فرایند آغاز و پایان ندارد و شاید به همین دلیل باشد که امروزه بر مفهوم «یادگیرنده مادام‌العمر» تأکید می‌شود. یادگیری فرایندی است تدریجی، پس باید با محیط به‌طور پیوسته و مستمر در تعامل باشد. یکی از راه‌های مهم یادگیری مطالعه است. ما برای یادگیری، و در واقع برای تغییر خود از طریق مطالعه، چقدر وقت صرف می‌کنیم؟ این روزها بعضی از افراد در شبکه‌های اجتماعی زمان زیادی را صرف می‌کنند و زمان زیادی را به خواندن مطالب آن‌ها مشغول‌اند. اما آیا این خواندن‌ها به یادگیری و تغییر منجر می‌شود؟ سؤال اساسی‌تر اینکه «چرا دانش‌ها (مطالعه) ما را به نگرش جدیدی نمی‌رسانند؟»

در گفت‌وگوهایی که با بعضی از همکاران داشته‌ام به این جمع‌بندی رسیده‌ام که برخورد ما با تغییر به دو گونه است: ۱. بهانه‌تراشی؛ و مصداق آن کسانی هستند که برای انجام ندادن یک کار بهانه‌های زیادی دارند. ۲. عمل‌گرایی در عین کم‌کاری؛ و نمونه آن گروهی هستند که می‌گویند اگر بخواهیم تغییر کنیم باید پشتکار داشته باشیم! آری! تغییر پایداری و سماجت می‌خواهد. هیچ تغییری معجزه نیست و با ثبات‌ترین چیز دنیا تغییر است. باید بکوشیم موانع تغییر را شناسایی کرده و آن‌ها را برطرف کنیم. برای انجام بسیار از فعالیت‌ها، ما بیش از آنکه نیازمند تأمین و تزریق منابع باشیم نیازمند رفع موانع هستیم؛ و این رفع موانع ابتدا باید از خودمان شروع شود تا بتوانیم از دیگران هم انتظار داشته باشیم.

پس از انتشار یادداشت سردبیر اردیبهشت ماه ۹۵ با عنوان «تغییر صبر می‌خواهد» چند تن از خوانندگان دیدگاه خود را درباره آن اعلام کردند که از آن میان، در این شماره دو یادداشت یکی از استاد گرانقدر **دکتر محمدرضا سرکارآرانی** و دیگری از همکارمان خانم **سهیلا نعیمی** را می‌خوانید.

محمدرضا